

Zöcskei romok

**TÚL AZ ALMÁS partján, hol az erdő zöldell,
S bükkfák zúgnak együtt évszázados tölgyel,
Zöcske dombján ott fönn régi romok vannak,
Templom-romnak vélik mondják ennek, annak,
Keresik a titkot régi idők óta,
S most is épp csak sejtik, ami az igaz róla,
Mit sem mond az Írás!... Ám a vének ajka
Így fúzi a titkot arany-igaz dalba:**

**Száz vagy többszáz éve fönn az erdős völgyben
láng lobbant a földből piros-fehér-zölden.
Mi volt annak titka? Meglátszott a füstben:
Pénz van kincs a mélyben, nagy elásott üstben!
Templom állt ott egykor, hirdették a fények,
Templom, melyben elhalt akkortájt az ének,
Törökök, hogy hívva magyar népünk véréen,
Pénzt ástak el titokban itt a templom mélyén.**

**Száz vagy többszáz éve fönn a lankás völgyben
Fölcsaptak a lángok piros-fehér-zölden,
Gyermek, felnőtt s agg is Szentlászlóról sorra
Ment, elindult nézni, hogy áll a tűz dolga.
Kósza hírnek mindig messze ér a vége:
Almamellék hallja, s annak is jó népe!
Zsifkó Jancsi mellet három fia lépdél,
Jönnek kincset ásni. -Ásnak nappal, éjjel.**

**Hetedik nap éjjel nagy, telt üstre lelnek.
Arany s ezüst benne! Most kapnak csak kedvet!
Fölkiált az egyik:”Itt van, itt van, éljen!
Megvan, íme, végre!” -S fogják máris szépen!...
Fogják? - Fogták volna! -Eltűnt a telt katlan,
A megszólalt ifjú arcán pofon csattan,
Orron esik tőle szegény Zsifkó Tóni,
Pár fogát kiköpi....Nem mer senki szólni!**

**Mennek haza csöndben ős Almamellékre,
Tudják: „Szótlannak több a szerencséje!”
Megvolt már a nyitja, kincset hogyan ásnak,
Hej de mit ér mindez?! Késő már a bánat!
Ők szenvedtek érte, s fölhasználták mások:
„Szótlan, serény munkán áldás van nem átok!”
Kiásta a kincset, - ez a rege vége,-**

S gazdag lett a csendes Hornung-család népe.

**Zöcske dombján ott fönn népek most is járnak,
S nem tudják, az erdő mire vet ott árnyat!
Kevés ajak kérdi, emléket hol lelhet,
Kevés ember áll meg romok helye mellett!
Pedig hát, ha nem üst pénzzel színig töltve,
Nagy magyar kincs süllyed mégis ott a földbe!
Kincs, mely kemény kőből szép regévé porladt,
S így ád régi harcról hírt az utókornak!**